

# VELKÝ TRESKOT

a žiarivé farby

„Prečo sa Nebeský Otec nepostará o to, aby tie hlasné zvuky zmizli?“ spýtala sa Charlotte.

**Heather Sullivanová**

(Založené na skutočnom príbehu)

*Tento príbeh sa odohral v USA.*

Charlotte neznášala hlasné zvuky! Nemala rada, keď jej v ušiach búšili zvuky alebo keď sa jej ozývalo v hlave. Aj keď vedela, že sa jej nič nestane, stále cítila napätie, keď škripali kolesá áut, ozýval sa jasot davu alebo dunenie bubnov.

A Charlotte *naozaj* nemala rada ohňostroje!

Keď bolo počuť hlasné zvuky, jej rodina sa jej snažila byť oporou. Ocko jej kúpil špeciálne chrániče sluchu, ktoré jej pomáhali blokovať hluk. Keď hrmelo, mama sa s ňou schúlila pod perinu. Charlotte sa tiež modlila o pomoc, aby sa nebála.

Všetky tieto veci jej pomáhali. Aj tak sa však bála silného hluku.

„Dnes večer sa chystáme na špeciálny ohňostroj v parku,“ povedala mama Charlotte. „Chceš ísť s nami?“

Charlotte sa zamračila. „Ale ohňostroje sú také hlučné.“

„Teraz, keď si staršia, sa ti možno budú ohňostroje páčiť viac,“ povedala mama. „Budú tam všetci tvoji kamaráti. Môžeme so sebou zobrať aj tvoje špeciálne chrániče sluchu. Myslíš, že by si to mohla skúsiť?“

Charlotte si povzdychla. „Fajn. Hádám to skúsím.“

Ohňostroj v parku sa začal perfektne. Charlotte pobežovala s kamarátmi po tráve, delili sa o dobroty a hrali hry. Onedlho sa zotmel. Charlotte sa posadila, natiahla si chrániče sluchu a nervózne pozerala na oblohu.

**TRESK! TRESK! PRÁSK!**

Charlotte sa zrýchlil tlkot srdca a v hrudi ju zvieralo. Vyskočila a snažila sa utiecť pred tým treskotom, ktorý ju obklopoval.

Mama sa rozbehla za Charlotte a zodvihla ju. Znovu si sadli a mama ju objala. Charlotte sa po tvári začali kotúľať slzy.

„Je mi ľúto, že to v tebe vyvolalo strach,“ povedala mama. „Som tu. Zamerajme sa na farby, aby si si toľko nevšimala ten zvuk. Čo vidíš?“

Charlotte sa zhlboka nadýchla. „Vidím zlatú, červenú a zelenú.“

„A teraz použi svoj nos,“ povedala mama. „Čo cítiš?“

„Cítim dym a trávu,“ povedala Charlotte.

„A popcorn!“

„Ktoré ďalšie zmysly môžeš ešte zapojiť?“

Charlotte zatvorila oči. „Cítim ich. Keď ohňostroj exploduje, cítim, ako sa mi chveje v hrudi.“

„Cítiš aj nejakú chuť?“ spýtala sa mama.

Charlotte vyplazila jazyk. „Necítim chuť ohňostrojov.“ Zasmiala sa.

Toto všetko vzbudilo v Charlotte zvedavosť.

*Ako ľudia vyrábajú rôzne farby? Premýšľala. Prečo ohňostroje explodujú? Ako z nich vznikajú rôzne tvary?* Ohňostroje sa už nezdali byť také strašné.

„Mama, ohňostroje sú úžasné!“ povedala Charlotte.

Keď mama v ten večer ukladala Charlotte do postele, Charlotte sa spýtala: „Prečo Nebeský Otec neodpovedá na moje modlitby, keď Ho žiadam, aby tie hlasné zvuky zmizli?“

Mama sa nachvíľu zamyslela. „Nebeský Otec nie vždy odstráni strašidelné veci,“ povedala. „Niekdedy nám však pomôže vidieť veci iným spôsobom alebo nám dá ľudí, ktorí nám pomôžu a upokojia nás.“

„Tak ako pomohol dnes večer mne!“

povedala Charlotte.

„Správne!“ mama sa pousmiala. „Hoci si sa bála, prišla si na ohňostroj. Potom ti Nebeský Otec pomohol upokojiť tvoj strach. Tiež ti pomohol vidieť krásu ohňostrojov tak, že si použila svoje ďalšie zmysly.“

Charlotte si spomenula na žiarivé farby na oblohe a pousmiala sa. Ešte stále nemala rada hlasné zvuky. Ešte stále z nich mala strach. Vedela však, že Nebeský Otec jej vždy môže pomôcť, aby bola odvážna. ●

„Neboj sa, lebo ja som s tebou“ (Izaiáš 41:10).